

Na počátku bylo slovo a to slovo bylo Na.
Na - všenabízející nesobecká tvůrčí energie ,
která usnovala Světlo.
A Světlo pak od Tmy oddělila.
A to bylo dobré.

A Tmu vyzdobila Měsícem a Hvězdami.
A to bylo dobré.

Za svitu Světla slunečního stvořila Nebe a Zemi.
A Zemi obklopila Mořem bouřlivým , i s hladinou nebe zrcadlící.
A moře zabydlila rybami a jinými tvory prapodivnými.
A to bylo dobré.

Ze Země - s trpělivostí sobě vlastní - vypěstovala trávu a kapradí a
mech
a lišejník a houby a byliny a keře a stromy.
A to bylo dobré.

A ve větvích vdechla život ptákům.
A pod květinami utvořila cesty broukům.
A nad květinami nechala vzniknout třepotání motýlů.
A Moři nebeskému vdechla - vítr tančící.
A to bylo dobré.

Z prachu pozvedla zvířata čtyřnohá i rohatá , srstnatá i holá ,
skáková , lezoucí i kráčející.

A to celé nazváno bylo Ráj.
A to bylo dobré.

Z Rajské země vysochala pak Bytost
dvouhlavou a čtyřookou ,
dvounosou a dvouústou ,
čtyřnohou a čtyřrukou ,

čtyřicetiprstou a čtyřiašedesátizubou.

A popatřila na ni s údivem.

A rozdělila ji vedví.

A teprve teď to bylo dobré.

A vdechla jim duši a naplnila je Soucitem a Láskou.

A dotkla se hlav jejich a obdařila je Rozumem.

Tak vznikli první Lidé.

A povzdychla si únavou a starostí o Dílo své

a jejím povzdechem kámen , nedaleko ležící , ožil.

Tak vzniknul Praskřet Pazgřivec.

Tak vznikl v harmonii Světa první falešný tón.

Tak vznikla první , malá , avšak dalekosáhlá Chyba.

Tak vznikl Pán virů , pletich a zákeřné malosti.

A to tedy dobré nebylo.

Na potom musela odpočívat.

A lidé - vzrůstu malého , však se srdci Láskou naplněnými ,
náklonností k sobě překypovali.

Nebot' dříve jedním byli a jedním být opět toužili.

Za ruce se vzali a ke stromu ovocnému spolu vydali se.

Vítr listím šelestil , a spolu s větrem i Praskřet - Démon Našeptavač.

Ševelil :

Utrhněte. Berte. Jezte. Poznáte.

A Ona utrhla.

A On jedl.

A Démon je ovinul vinou.

A Na se probudila.

Ona a On - zakletí do iluze - věřili , že kradli.

Že to , co mají , je poklad ze zahrady světa patřící Na.

Nestyděli se , že nazí jsou.

Styděli se , že Mají.

Že mají , co nepatří jim , a čeho nechtěli se vzdát.

Kdyby byl Ráj v Nebi , skočili by dolů.

Ráj ovšem na Zemi byl a tak ukryli se pod Zem.

A zákeřný Démon - za keřem ukrytý - neslyšně se chechtal.

Jeho část práce byla dokončena.

Na - všennabízející , nesobecká , tvůrčí - nevlastnila.

Na - nesobecká , všeobjímající - tvořila - a dávala.

Na - všeobjímající - nezlobila se.

Na - starostlivá , milující - hledala.

Pod Zem nevidouce , nenalézala.

Archanděl - pomocník její - když Noc převzala vládu Dne
ještě dlouho sám hledal ,

svítě si pochodní meče hořícího.

Pod zem nevidouce , nenalézal.

Na potom chřadla a vybledala.

Na - všedávající - sama se rozdala a rozplynula do všech Světa částí.

Do Stromů i ptáků , do větru i vody , do Nebe i do Země.

A pod zemí choulili se s plodem ovocným , Majetkem prapůvodním -
Lidé.

Tak malí Lidé - Podzemníci - začali ve světě Temna žít.

Milovali se a rozmnožovali.

Ve skupinkách chodbičky budovali.

A Podsvětí měnilo je k obrazu svému.

V tmách jen sebe viděli , na Stvoření vzpomínali.

Pyšněli.

A legendu o tom , že jsou

k obrazu Božímu stvoření

- usnovali.

Červy a kořínky živili se.

Vodu kapající ze stropů sáli.

Tunely kopali , po zlatu a kamenech drahých pídili se.

A hromadili.

Aby mohli vlastnit.

A vzájemně se v nenávisti měli.

Pracovití , tvůrčí , ustrašení , zlomyslní , umanutí , žárliví a ostroloktí.

Vypočítaví , praktičtí a učení.

Nástroje vynalezli a kopali.

Lucerničkami svítili si a vzájemně si je rozbíjeli.

Nůše se zlatem si kradli a na tajných místech je ukrývali.

Nejednomu krumpáček pak ze zad trčel.

Zbraně ukuli a k podzemním válkám jich užívali.

Mnoho krve bludišti chodeb protéklo.

Takto vznikli Trpaslíci - národ potměšilý podzemní.

Mnoho hluku nadělali

A nad nimi , po zemi , lidoopové chodili.

Nejdříve vzpřímeně

a potom s větším a větším zájmem zvukům z dola naslouchajíc , skláněli se

a s uchem u země se hrbili.

A dole pod nimi mnoho pokolení Trpasličích takto žilo a umíralo.

A pak jeden nahoru na Zem se prokopal.

Do Ráje Trpaslíci další a další dírou prodírali se.

A začali tu žít.

Mnoho krmí tu pro ně bylo.
Mnoho světla a barev.
Mnoho vůní a zvuků lahodných.
Pestrost pokrmů a prostor neuvěřitelný.
Prostor neomezený stropem štol a hojnost pokrmů přerозličných
vyrůst jim dali.
A už nebyli malí.
Však duše přemnohých zakrslou zůstala.
A proto to nebyli stále Lidé ,
jen ještě větší Trpaslíci byli to.

Hrabiví , krutí a bezohlední.
Proto lidoopové , chytří , v opice změnili se a na stromy před nimi
uprchli.

A přesto Ráj všemi svými částmi , v nichž Na rozprostřena
byla ,
na Trpaslíky působil.
Tak skrz skořápku první jednou tenkou
do duše Soucit prodrál se.
Láska vklíčila a zakořenila.
A když Světlo její prosvětlo Tmu nenávisti ,
nastala proměna:
Z Trpaslíka - Člověk.

A v každém tom tvorů pak začal se zápas Tmy se Světlem.
Nastal čas zápasu Světla s Temnotou.
V každé bytosti - spor Člověka s Trpaslíkem.

Člověk -

- nesobecký , ohleduplný , tolerantní , skromný , mírumilovný a
rozumný.

Trpaslík -

- hromadící , bezohledný , zotročující , závistivý , vražedný ,
megalomanský a logický.

Oba tvůrčí.
A oba v každém z nás.

Však v Lidstvu zbyla paměť Trpaslíků :
Lačnost toho , co v podzemí nachází se : zlata , jiných kovů
přerozličných ,
drahokamů světlo lámajících - zářících ,
uhlí a uranu , ropy a plynu.
Těž vzpomínky na život minulý : strach z Pekla podzemního.
A skrývání pod zem těch , kteří dožijí svůj život v Ráji pozemském.
A snaha do dna vytěžit ten Ráj. A hromadit si jej. Pro sebe.

A v Trpaslictvu zbyla touha po Lásce a po Soucitu.
Mnohdy jen neurčité podvědomé zoufalé volání.
Do skořápky bušící
či aspoň nesměle t'ukající
Svědomí.
Touha - stát se Člověkem.

Tak nastal spor Lidství s Trpaslictvím.
Tak nastal boj v Trpaslictví o Lidství.

Trpaslíci zmámeni prostorem mezi sebou bojovali
o co největší kus Země ,
kterou přivlastnili si.
A vykolíkovali.
A překolíkovali.
A rozdělovali a přerozdělovali si Zemi na Země.

Však čím Trpaslík větší Zemi vlastnil,
tím více se cítil bezvýznamným , menším být ,
obklopen tou Zemí širou svojí.
Smítkem v moři si připadal ,
zrnkem ve vesmíru.

Tím více pak zuřil zlobou a hrabivostí.

Bezmocní vladaři neschopni byli
Impéria svá za život svůj
od hranic k hranicím
byť jednou obejít jen.
Nedokázali spatřit v životě svém
celou tu Zemi svoji.

Nechali ochočit zvířata rychlá.
Nechali kolo vynalézt.
A časem i vzduch si osedlali.

A vynalezli písmo , aby rozkazovat mohli i tam ,
kam nedostanou se. A prohlásili ho za posvátné.
A nechali vzniknout telegrafu , telefonu , televizi a mnohým jiným
telatům.
A celý Ráj kolkolem popletli sítí počítačovou.
Aby ovládali.
A ochočili Lidi.
A Jejich vynálezy obrátili proti nim
za pomoci magie podzemní - na světlo světa vytažené.
A lidskou touhu po svobodě
zneužili.
Mnoho lidských revolucí
ztrpasličili.
Přemnoho nejlepších úmyslů
ztrpasličeno bylo.
A naruby obráceno.
A Ráj ze zvěle Trpasličí
mnohde začal se
Peklu podzemnímu podobat.

Však v každé části Světa
i částečka Na stále bdí.

A to Lidské v nás to cítí a brání se.
A bojiště Světla a Tmy
prochází napříč každým z nás.

My všichni jsme Lidé.
A my všichni jsme Trpaslíci.

A každý z nás je svým vlastním Světem.

A v každém tom Světě je kousek Na.

Nastal čas nahmatat v sobě svého Trpaslíka.
A nahmatat v sobě svého Člověka.
A oddělit Světlo od Tmy.
A rozhodnout se...